Ч. 95 (890). Львів, пятниця 26. цвітня 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходять що дня рано крім неділі.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Апель до п. Намісника.

У вчерашній статі „Нові реквізиції" подали ми зміст міністеріяльного розпорядку, який заряджує нові реквізиції по селах. До того розпорядку додали ми увагу, що у селян не ма вже що реквірувати. Передовсім не має вже таких припасів селянин східної Галичини, якого знищила війна і славні галицькі попередні реквізиції. З огляду на те — жадали ми вчера — наш селянин повинен бути від нових реквізиций цілковито звільнений.

Що наші уваги були зовсім справедливі і влучні, потверджує статя віденського дневника „Neue Freie Presse" з дня 23-го цвітня, написана дром Ал. Горовіцом.

Зазначуємо, що ані „N. Fr. Presse", як орґан капіталістів, ані автор статі др. Горовіц, як міщух і імовірно жид, не грішать рішучо прихильністю до селян.

Отже згаданий др. Горовіц стверджує, що у більшої части селян збіжа вже не має. Він пише: „Не треба себе обманювати; сьогодня часть наших селян позбавлена вже цілковито всяких припасів, так, що дальше реквіроване збіжа ледви чи можливе".

Є такі селяни — каже дальше п. Горовіц — що мають ще дещо збіжа. Се саме ті господарі, що [illegible] більшою [illegible] землі.

Те саме підносили вчера і ми. Ми не перечили, що декуди по селах люди припаси збіжа ще мають, але певно не у східній Галичині, де середних господарів не ма, а тільки самі дрібні. Середні господарі є в Чехах, на Моравах, в західній Галичині, на Угорщині. На Угорщину вказує виразно др. Горовіц.

Повторюємо ще раз, що східна Галичина була майже чотири роки під російською інвазією, або була тереном крівавих боїв, що тут переводили ся не тільки цивільні, але й військові реквізиції, і то з безоглядною строгістю, без уваги на якінебудь закони чи розпорядки, бо у нас перестерігати законів і висших розпорядків не ма ніколи в звичаю.

Звертаємо дальше увагу, що коли правительство хоче реквірувати рештки припасів по селах, то повинно по справедливости зареквіровати також збіже і муку у мешканців міст.

Отсим апелюємо до п. намісника ще загоді.

Українські посли звертали вже увагу правительства на невідповідне його поступоване. На те саме звертаємо сьогодня і ми увагу п. намісника, і то як в інтересі нашого населеня, так не менше також в інтересі держави, яку п. Намісник у нас заступає.

Україна жадає ратифікації мира.

Австро-Угорщина під впливом польської маґнатерії доси не ратифікувала мира. Се поведене Австрії викликує в Українців по сей і той бік кордону енерґічний протест.

Ось що про се пише київська „Робітнича Ґазета" з 17. цвітня 1918 р.

„9. лютого с. р. підписано в Берестю мировий договір між Україною і почвірним союзом".

Мало не два з половиною місяці минуло з тої пори. За сей час Німечина, Болгарія і Туречина з одного боку, і Україна з другого, ратифікували мировий договір, і договір сей для сих держав став законом.

Тим більше дивним стає, що одна тільки Австро-Угорщина, з поміж держав почвірного союзу, досі не ратифікувала мирового договору.

Се гальмуване ратифікації з боку Австро-Угорщини не тільки являєть ся дивним, але й перечить самому мировому договору.

Річ в тому, що зараз в Київі йдуть повним ходом роботи державних комісій по орґанізації товарообміну між Україною та центральними державами.

Мало того, в результаті сеї роботи комісій виробляють ся і навіть підписують ся окремі економічні договори, на основі мирового договору в Берестю.

Отже, як бачимо, складають ся тимчасові торговельні договори, на основі того мирового договору, який ще й досі одною з держав, Австро-Угорщиною не ратифікований.

Навіть більше того, вже розпочав ся товарообмін між Україною та Австро-Угорщиною.

Все вище наведене показує ясно нечувану ненормальність утвореного становища.

Ми не хочемо нікого винувати і найменше нашу державну комісію за те, що ми відновили економічні зносини з тою державою, з котрою, се треба отверто признати, формально стан війни не усунено, бо кожда війна доти не вважаєть ся скінченою, поки мировий договір не ратифіковано.

Але не можемо не звернути особливої уваги на дивовижне недбальство нашого уряду взагалі і Міністерства Закордонних справ з окрема, і те саме тоді, коли як-раз ратифікація мирового договору з Австро-Угорщиною була для нас з усякого погляду найважнійшою.

Досить тільки згадати Холмщину, де й досі перебуває австрійська адміністація, в ласне адміністрація польська, котра в останні часи більше, ніж коли будь раніш, ретельно переводить польонізацію холмської людности і краю і

досить тільки се згадати, щоб признати все першорядне значіне справі ратифікації мирового договору Австро-Угорщиною.

І з тим більшою силою ми повинні рішучо осудити недбальство Міністерства закордонних справ в сій так важній справі.

Чи може наше міністерство не розуміє ваги сеї справи?

Чи може мало було часу для того, щоб вимагати ратифікації мирового договору від Австро-Угорщини.

Настав час перейти нашому Міністерству закорд. справ до акції, до більш рішучої політики в сій справі.

Тому ми вимагаємо, щоб наш Уряд негайно вказав Австро-Угорщині на потребу ратифікації мирового договору, без чого ми змушені будемо спинити вивіз всяких продуктів до сеї держави, бо, по мировому договору, вивіз наступає тільки після ратифікації.

Тепер утворили ся найбільш сприяючі умови для активности сего Міністерства в сій справі. І коли тепер воно буде так само байдужним і недбалим як і раційше, то се означатиме не що инше, як те, що теперішній міністер закордонних справ мусить піти в одставку".

Через занедбане сповненя обовязку ратифікації мира Австро-Угорщина викликує замішане в українській державі. Чи се лежить в інтересі Австрії?! Наша Парляментарна репрезентація мусить витягнути з сего консеквенції.

На Україні.

За що розоружують польські леґіони.

В київській січовій ґазеті „Наша думка" поміщають слідуючу допись з Поділя:

„Позаяк на кілька моїх листів в редакції українських ґазет в справі польської небезпеки на Поділю, мені їх звертають з роз'ясненем, що Поляки не страшні і т. д., бачу, що в Київі зовсім не знають, що діеть ся на провінції і се ціла наша траґедія (як раньше мало звертали уваги на большевиків, аж поки большевики не здобули Київа). Таке буде і з польськими леґіонами.

Поляки горячково, орґанізують ся крадуть наші автомобілі, скоростріли, гармати, обмундорованя, а з продовольчих управ, де сидять самі Поляки, дістають харчів, скільки хотять. З Галичини

прибуває що раз більше і більше орґанізаторів. Муштра і наука стріляня цілими днями аж кипить. На улицях у Винниці бачимо маси польських офіцирів, десятки автомобілів, словом повна Польща. З нашими властями зовсім не рахують ся. Коли хто спитає, що буде коли Українці виступлять проти них, вони говорять що „my sie nie boimy" бо

Українців нема тепер сили ні на копійку. Справді, коли комендант не має навіть чим варти обставити...

На селах діють ся щось страшного. Там, де переходять польські легіони то остає ся то саме, що в Галичині після ро- сійських козаків.

Деякі села зовсім попалені де не це цілі села вимордувані, як Качанівка і др. нібн за се, що при реквізиції вони ставили збройний опір.

Ми жадаємо негайного виведеня польських легіонів і нехай на їх місце приходять вже Німці, чи се будуть австрійські, чи німецькі — нам все одно.

Після большевицьких бандитів на Україну насунула польська саранча, з якою український нарід мусить ся розправити так як з большевицькими бандами

Хто він такий сей комендант баталіону??

За краківським „Glos Narodu“ нотуємо слідуючу неймовірну звістку: Повітовий комісар Балти Орещенко повідомив українське правительство, що комендант баталіону австрійського війська в Рибниці впровадив назад давних властителів в посідане цукроварні і поконфіскованих дібр.

Він розказав також відбудувати до двох місяців під загрозою найтяжших кар, а навіть кари смерти, всі попищені під час революції двірські забудованя.

Чорноморська фльота піддаєсь Україні.

„Lemb. Zeitung“ доносить, що до Одеси приїхала з Севастополя депутація чорноморської фльоти, щоби виєднати позволене повернути назад до Одеси. В Севастополю панує повна анархія. Моряки є ворожо настроєні проти робітників. В пристани стоять кораблі „Воля“, „Сволодная Росія“ і чотири торпедові лодки. В місті управа перейшла в руки міської ради. Большевики утікають з міста. Кораблі які заняли німецькі війська в Херсоні віддано Україні і вони плавають під українським стягом.

Утворене української армії.

На Україні також зачинають розуміти, що лише опираючись на сильній армії можна будувати самостійність держави. До сего переконаня дійшли навіть найзавзятійші доктринери, які довгі часи морочили людям голову про якусь мілїцію, про армію добровольців і т. п.

Ось що на сю тему пише київська „Робітнича Газета“:

„Минулий час показав, що всі наші надії на утворене народної мілїції, як сили для державної оборони, були передчасні. Нашвидко організовані по принципу „добровольчества“ части, були не здатні до оборони. А небезпека держави виходила не тільки від мілїтаристичних держав, а і від тих, хто не спинив ся перед власним знищенем, аби тільки розбурхати світову революцію

І тільки завдяки допомозі добре дисциплінованого австро-германського війська Україна починає жити як самостійна держава. Але ж ся допомога часова. На ній не можемо будувати самостійности. Приходить ся таким чином мати власне реґулярне військо із загальною військовою повинністю. — На сей шлях мусимо стати, бо іншого иншого виходу нема

А коли так, то треба вжити всіх заходів до того, аби дійсно утворити армію, яка змогла б проявити державну волю.

З самою рішучою необхідністю висовує ть ся потреба в державному догляді над орґанізацією української армії і взагалі всієї оборони краю.

Зазначений догляд повинна робити Центральна Рада через утворене спеціяльної парляментарної комісії оборони.

Мусимо боронити державу!“

Україна не має претенсій на Царгород.

Царгород, 20-го цвітня. — Українського посла, Левицького, приняв вчера в міністерстві заграничних справ секційний шеф Мухдар Бей.

Секретар посольства Вовченко заявив представникам турецької преси, що посол Левицький справує уряд лише до сеї хвилї, доки не наладить ся дипльоматичних зносин з Україною. Україна хоче жити в приязни з Туреччиною і цілком не має ніяких мрій до Царгород, за яким гонила давна Росія

Постанови Центр. Ради.

З Київа доносять:

Центральна Рада рішила опрацювати плян промислової мобілїзації. При організованю публичних робіт мають бути узглядненi місьні і краєві автономічні організації

Президент міністрів Голубович заявив в одній бесіді, що приказ ґенерала Айхгорна в справі управи ріллі видано в сій цїли, щоби пособити змаганям правительства

Рада приняла законопроєкт про емісію обмінних монет на 60 мілїонів карбованців на позичку для міністерства внутрішних справ

Крим хоче належати до України.

„Кіевская Мысь“ доносить, що на Криму панує анархія. Большевики накладають на міста і села великі контрибуції. До Київа приїхала депутація від кримського населеня з просьбою до Центральної Ради, щоби прилучено Крим до України. Після до

Із новин нашої літератури.

(Кінець).

Колись за молоду наймав ся у бутия і був там наймитом, робітником, слугою. Не мав там своєї думки. „Поставили його пилиїв смереки — пиляв. Казали кору здоймати, суче чемсати — чемсав.

А прийшло ся спускати ризами до ріки, і тут робив свою роботу. І в миґли складав, як велїли.

Але за ціле своє жите він лише те робив, що йому казали. За весь його вік стояв над ним хтось: чи Жид, чи Німець, чи Лях і командував:

Юро сюди, Юро туди, Юро сьогодня до сеї роботи, завтра до тої. А Юра слухав і робив... І як ще робив. „Не було кращого робітника в бутині за нього. Чи виміряти, де гаджуґа має падати, чи вибрати місце на ризи — ніколи без нього не було.

Вони, той хтось, ті його наставники казали: рубайте тут. А вже кликали Юру: давай лад. І він обійде було ліс не раз — десять разів. Роздивить кожду гаджужку, розгляне кождий камінь, кожду скалу, усі потоки пообходить, усе розміркує, а потім бере сокиру у руки, перехрестить ся, помолить ся, і як не затне, аж гомін піде по лїсї. Світами піде гомін його сокири“... То знову аж любо глянути, коли „стане було на дарабі, зловить керму у руки і почує, як вода грає ть ся з його дужою силою... Було у весняну повінь він рук не чує своїх, він із ніг падає, коли було наляже на керму, а керми з рук не випускає, а попри дикі скелї лиш перелетить. Хиба що поцїлує їх дараба і гонить далї у дикій боротьбі з розгуканими водами.

— Мой, мой! То не дівку у данци несеш! То як керми не удержиш у руках, як вихопить ся тобі з пальців, то ади! від разу хоч скачи в воду, хоч тобою замете об скалу і хреста на грудях не поставиш!

А Юра грав ся увесь вік з Черемошем!“...

І от при кінцї житя, коли спина його похилила ся, коли старечa неміч огорнула його кремезну колись стать, вчув Юра про те, що Василь спілкою рубає бутин. І на першу вістку аж сплакнув із радости. „Уже вас, гаджужки, не буде вивозити від нас жидова!“...

Але рівночасно зрозумів, що весь свій вік був лише попихачем у жидівських руках ціле жите ішов у жидівському хомутї, що на інших свої сили зроблював, цілу свою молодість по лїсах розвіяв, жидам та цукарям кишені грішми набивав. „Що кращі пальвака за його працю вигули, що май буйнїйші та більш захисні полонини повикуповували за його піт кровавий. А він марнїв і сил збував ся й віку собі вкорочував!“.

Через те постать Юри Василинюка набирає подекуди значіня символїчного, як наглядний малюнок запапащуваня буйної гуцульської природи, сили, краси й поезії мешканців — чужими експльоататорами.

Ґалєрію сїльських типів завершують постати о. Савчука, жида Гершка і дідича Казя Загайпольського. Конечна невідлучна декорація українського села, без якої його малюнок не був би скінчений. Взаємини між о. Савчуком, місцевим священиком, а громадою гармонійні, виідеалїзовані. Постать о. Савчука держана у ясному світлї, — хоч епізодична. Служить селянам доброю радою, заохотою, примiром. Цікавить ся справами громади і за се селяни шанують його. Натомісь темними тїнями сповиті постати жида Гершка дідича Казя Загайпольського. У постати Гершка уосібнена темна сила бизнесу. Се гарна жидівської павучої психіки. Як кровожадний паук широко й далеко розпускає свої, хоч таємні сїти. Казьо Зайпольський, дідич-банкрот, — се знову репрезентант тої культури, що півечить молоду красу сїльських дівчат і вносить розлад у житє гуцульских родин.

Жіночих постатий у повісти небогато. Тихі, пасивні, волї власних мужів зовсім піддані натури. Із них вихоплюєть ся наперід завдяки своїй красї, силї і свіжости любовних почуваня суджена Василя, Марічка.

Як підчеркнено уже в горі, основними цїхами останньої повісти Крушельницького являєть ся широкий епічний розмах, реалїстичне зображене і психольоґічна тонкість у підмічуваню характерів. Се питоменности його поетичної вдачі. Тим і поясняю собі, чому дехто, говорячи про повість „Рубають ліс“, вказує на прекрасну епопею хлопського житя у польській лїтературі, а саме на „Мужиків“ Раймонта, як на найблизший її первотвір. Причина тут тільки, здаєть ся та, що Крушельницький письменник того самого типу, що такий саме спосіб писаня годить ся із його темпераментом і його вдачею. Бо зрештою повість — річ вповні ориґінальна — становить цінний і важний вклад у нашу лїтературу. Автор не гонить за вишуканими ефектами не грає ть ся нашими нервами, не витворює незвичайних ситуацій, занехує навіть одушевлене красою природи, а держучи кріпко в мужеській долоні поводи уяви, гарною мовою, заправленою місцевим діялектольоґічним кольоратом, збогаченої льокальними словами і зворотами спокійно, холодно і вірно малює дійсне житє таким, — яким воно й є!

Володимир Радзикевич.

кесень сеї самої часописи хоче прилучити ся до України також населене мінської ґубернії і гомельського повіта.

Війна з большевиками.

Київська ґазета „Наша Думка“ пише:

Українсько-німецькі військa почасти посувають ся вперед по части закріплюють за собою заняті позиції

До більшої битви в минувшім тижні прийшло на лінії Полтава-Славянськ коло зел. стації Барвінково Зі сторони большевиків приймали в битві участь і робітники Донського басейну. Сили большевиків складали ся із 4 полків піхоти, 2 полків кавалерії, 10 панцирних автомобілів з кулеметами і гарматами та трьох панцирних поїздів. Очевидно, що большевики роблять послідні проби удержати в своїх руках дуже важний для них углевий район Бахмут-Луганськ-Макіївка. Та помимо завзятого опору большевиків і великих сил, битва вирішалась в користь українських військ. Під їх напором большевики почали відступати з величезними втратами. Розбиті ґві большевицькі армії, в руки наших дістали ся полонені, гармати і кулемети.

Та большевики, видно, рішили до послідного боронити Донецького района, бо зачуваємо, що збирають свіжі сили коло Бахмута. Донські козаки мають слати їм на підмогу 4 большевицькі настроєні полки. Взагалі можна в сім напрямі очікувати дальших боїв.

Оба береги Дніпра в долішнім його бігу вже находять ся в наших руках.

Присяга 3,000.000 Ірляндців.

Амстердам, 22. цвітня. „Allg. Handelblad“ доносить з Льондону: Число осіб в Ірляндії, які присягою зобовязали ся ставити опір заведеню обовязку військової служби, доходить вже тепер до трех міліонів. Формила присяги звучить: „Відмовляємо британському правительству права, накладати на нашу землю обовязок служби військової і торжественно обовязуємо ся супротивитись сему обовязкови всіми як найсильнійшими способами.

Анґлія відступить Ірляндію Америці?

Льондон, 21. цвітня (Ткб.) Член парляменту Едвард Маршаль оголошує в „Daily Mail“ письмо, в котрім заявляє, що найліпше було би відступити адміністрацію над Ірляндією Сполученим Державам Америки. Місто мати неприятеля під боком, через сей крок зближила би ся Анґлія на кілька тисяч миль до свого американського союзника.

З поля битви.

На італійськім фронті.

Відень, 24. цвітня. (Урядово). Не було більших боєвих операцій.

Відбите неприятельських приступів.

Берлін, 24. цвітня. (Урядово). Над ріками Лі і Сомою незначні потички. На північ від Байей заняли ми оден горбок і взяли в полон Французів. На захід від Байей відбили ми анґлійські приступи.

Сильні наступи неприятеля на північний захід від Батін провалились перед нашими передними лініями.

Наїзд Анґлійців на Остенду і Зебрідж.

Берлін, 24 цвітня, (Урядово). Ночю з 22 на 23 цвітня відбито наїзд анґлійських сил на наші опірні становиска на фляманськім побережу. Наїзд був плянований на велику скалю і переведено його енерґічно. Після сильного обстрілу побережя з моря під покривом густих штучних хмар вдерли ся малі анґлійські крейзери, торпедовці і моторові лодки коло Остенди і Зебріджа під сам берег, щоби знищити шлюзи і пристані. Рівночасно мали 4 компанії моряків з приступу занятн тами в Зебрідж і знищити всї забудованя, гармати, воєнні приряди і пристань. На високих мурах греблї побережа прийшло до завзятої ручної борби між німецькими а анґлійськими вояками. Всї Анґлійці або згинули або попали в полон. Затоплено коло самого берега малі анґлійські кружляки „Iphigenia“, „Intrepid“, „Sirius“ і два другі, яких назвиска незвісні є. Затоплено много торпедових і моторових лодок. З їх залоги майже ніхто не міг вратувати ся. Ми стратили оден торпедовець. Пристань і прибережні наші батерії не ушкоджені. Лише в однім місци прорвано греблю.

На Криму.

На Криму заняли війська ген. Коша Сімферополь.

В Фінляндії

Війська ґен. Ґольца получились з фінською армією.

Перед димісією през. мінїстрів Зайдлера.

Відень, 24. цвітня (ТКВ). Цісар приняв нині президента міністрів Зайдлера на авдиєнції.

З Відня доносять, що члени палати панів домагають ся скликаня засїданя сеї палати для обговореня резолюції, в якій більшість німецьких сторонництв заявляє ся за задержанем союза з Німеччиною і домагає ся піддержаня міністеріяльної відвічальности за всї кроки монарха. Предсїдатель палати панів не хотїв скликати засїданя і подав ся до димісії. Депутація німецьких сторонництв вручила свою резолюцію др. Зайдлерови і рівночасно оголосила її в пресї. Се потягне правдоподібно димісію президента міністрів.

Земельна реформа в Польщі.

Польське правительство має плян розділити між селян коронні і донаційні добра разом около міліона морґів і утворити в сей спосіб 15.000 до 16.000 нових сільських господарств.

Давнїйші польські леґіоністи.

Відень, 24-го цвітня. — В військовій комісії парляменту у відповідь на інтерпеляцію членів польського кола, заявив міністер оборони Чап: При розвязаню давнїйшого польського помічничого корпусу поступає ся з бувшими леґіоністами, як вони є австрійськими або угорськими горожанами, так само як з прочими австрійськими горожанами. Ніякі полекші не є можливі. Не можна виходити поза рами загально обовязуючих постанов військового закону. Се дотичить так покликаня до війська і вишколеня, як і карного поступованя.

НОВИНКИ.

— Повне засїдане У. П. Р. відбуде ся дня 29. с. м. о год. 3. сполудня. Взиває ся всїх членів У. П. Р. явились — Президія.

— Протижидівські виступи в Кракові. „Neue fr. Presse“ доносить з Кракова, що там прийшло 16. с. м. до великих ексцесів проти жидів. Між жертвами є оден убитий. Заворушене началось о год. 9. рано на торговици. Знищено жидівські буди і розпочала ся бійка. Ексцеденти, які складали ся по більшій части з леґіоністів, студентів і зелїзничників нападали на трамваї, виволїкали відтам жидів і били їх. В цїлім місті повибивано жидам шиби, порабовано жидівські склепи і ранено много осіб. Жиди позамикали свої склепи, однак товпа виломлювала двері. Християнських склепів не рухано. З сего видно, що се не були голодові заворушеня але звичайний погром після російського взірця. Убито 51-лїтнього жида зі Стрия Мелера. Він що йно увільнив ся з війська і поїхав до Кракова відвідати раненого сина в шпитали. Скликано в середу збори жидів і рішено зорґанізувати самооборону, бо поліція заховувалась пасивно. Похорон убитого відбув ся при великім зворушеню товпи. Сіоністи роблять заходи у Відни, щоби власти на будуче до сего рода погромів не допустили.

„Wiener Mittags Ztg“ пише, що краківський погром є местю за Холмщину. „Як польські трибуни знова зачнуть бити ся в груди і кричати о правах цїлих народів, то прийде хвиля пригадати їм про краківський погром, який є местю за Холм“. Краківські часописи доносять, що кромі Мелера згинуло ще більше осіб.

— Рекламації ремісників. Централя відбудови Галичини видала рескрипт з зазивом до усїх начальників громад, щоби зейчас предкладали Старостам внесеня на рекламації з війска ремісників у віцї понад 24 лїт, що перед війною мешкали в їх громадах. Формулярі та друки можна дістати в Старостві, в бюрі військової евіденції. Звертаємо увагу начальників громад на сей рескрипт дуже важний для громад з тим, щоби також Кружки „Сільського Господаря“ і родини ремісників допильнували виконане того рескрипту в інтересї громади та відбудови нашого знищеного краю. — к.

— Телеґрами до полонених в Росії. Дозволяє ся висилка телеґрам до полонених в Росії. Належить платити 1 корону від слова. Телеґрами мусять бути написані по німецьки або по французьки. Приймає ся також телеґрами зі заплаченою відповідию.

— Смерть визначного львівського лїкара. У Львові помер на закажене крови визначний ґінекольоґ професор др Антін Марс.

— Почтовий рух у східній Галичинї. Уряди почтові Криве, Підволочиска і Суходіл зновили почтовий рух на листи, вартісні листи, гроші і пакунки. Почтові уряди Ходачків, Лошнів і Сковятин на гроші; Борки Великі на листи; Ягольниця, Лісковці, Лосяч, Васильківці і Зеняч на пакети; Винники на приватні телеґрами.

Воєнний альбом 80 полку піхоти. 80 п. п. видає в найблизшім часї воєнний полковий альбом. Дохід з сего артистично-історичного твору призначений на фонд вдів і сиріт по впавших героях. В альбомі хочемо вшанувати память тих, котрі головами лягли в обороні рідного краю а грядучим поколїнням передати вірний образ геройських діл, яких доконали сини австрійської України в рядах 80. полку в завзятих борбах на сході, і тому просимо всїх, що мають, або мали свояків, знакомих в нашім полку, прислати воєнні записки, описи житя, фотоґрафічні знимки, портрети убитих і попавших в полон — на адресу „Schriftleitung des 80-er Kriegsalbums in Rimaszombat, Ungarn“. Фотоґрафії, портрети і записки звернемо в короткім часї з подякою. Сї, що бажають набути наш альбом зволять подати нам свої адреси. Ціна альбому за попереднім надісланем грошей 40 К за посліплатою 60 К. 553

ПОДЯКА.

Для бідних дітий ц. к. учит. семинарії у Львові жертвували Впр. оо. сов. Гаврисевич Ю. з Чагрова 70 кор, Курчаба П. з Острова 75·07, Костельний з Перемишлян 50·—, сов. Баричко зі Щирця 20·—, Рейтаровський зі Соріх 10·35, парохіяни зі Соріх 99·65, Жидатич 50·—, Ляшок 51·—. В імени обдарованої молодіжи дякує о. Іван Рудович, катихит.
550 1

ОПОВІСТКИ.

Пятниця, дня 26-го цвітня 1918.

Нині: 26-го цвітня: греко-кат.: Артемона, римо-кат.: Клета і Мар.

Завтра: 27-го цвітня: греко-кат.: Мартина папи, римо-кат.: Анастазія.

З Жидачева: Дня 1. мая 1918 р. о год. 10. рано відбудуть ся в домі Вп. П. Диниловичевої сходини окружного Віддїлу Взаїмної Помочи, на котрі виділ всїх товаришів (шок) також з Журавенщини і Миколаївщини запрошує.

Укр. Нар. Театр дир. К. Рубчакова Львів, саля „Тов. ім. М. Лисенка“. Субота, дня 27/4 1918 Безталанна драма на 5 дій К., Карого. Неділя, дня 28/4 1918 Циганка Аза драма на 5 дій К. Галясевича. Початок пів до 8 вечером.
545 2—2

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведенє
Дра Олександра Барвінського
при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймоване зубів без болю і пльомбоване.
Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині.
Пацієнтів з провінції залагоджує ть ся в найкоротшім часі.

Краєвий адвокат
Др Володимир Бачинський
відновив адвокацьку канцелярію
в Підгайцях.

Адвокат
Др Ф. Вашіц
оборонця в справах карних і військових
Львів, ул. Колонтая ч. 4.

ОГОЛОШЕНЯ.

Приймаю переписуване на машині. Зголошеня в адміністрації.
549 1—3

Машиніста зелїзничий Українець вдовець 33 роки. Оженить ся зі старшою панною до 35 літ або вдовою до 40 літ. Кравчині мають першенство, маєток пожаданий. Річ трактую поважно. Листи з фотоґрафіями слати під адресу Машиніста 33, до адм. „Укр. Слова“.
552 1—3

Йосиф Пончак перебував в неволї російській Закаспійская Область Асхаґани. Хтоби знав де перебуває схоче ласкаво донести згриженій жені під адресою Анастазія Прончак, Перемишляни.
551 1

Соліцитатора рутинованого
пошукує канцелярія адв. дра В. Бачинського в Підгайцях. Зголошеня під адресою: Др В. Бачинський — Львів Супінського 19. Оферти не приняті полишать ся без відповіди.
473

Пасічника рутинованого для 100 пнів пошукує від 1. мая, платня після умови, зголошеня Марцїнків Мізунь-старий.
534 5—5

Служницю котра займилаб ся вихованем дітей, хорою жінкою і цїлою хатою, сейчас прийму. Вік старший, охотно з провінції, харчу не брак. Відомість в Адм. „Укр. Слова“.
547 2—4

КОРЕСПОНДЕНТІВ
зі студіями, або практикою,
- Бухгальтера і панну -
до писаня на машині, по можности стенографку прийме зараз
„Спілка української кооперативи Галичини“ Львів, вул. Підвалє 7.
До зголошеня треба долучити опис житя і відписи свідоцтв та внести подане по можности особисто.
509 3—?

Краски для фарбованя одежі і матерій
звісної найлїпшої марки
„Текля“ (Tekla)
ві всіх красках: для відпродавців по К 30·— за 100 пачок franco за посліплатою, — при більшім відборі відповідний рабат. Замовленя на адресу заступника фірми:
С. Л. Шнайдер. Львів, Стрілецька пл. 2.
S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.
493 7—10

Від нинїшного дня адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Коректора
прийме сейчас „Укр. Слово“.

З нинїшним днем появила ся заходом Редакційного Комітету
„Антольоґія Стрілецької Творчости“
книга, в якій поміщені поезії і твори малярські та музичні У. С. С. Замовленя слати на адресу:
— ЛЕВ ҐЕЦ, ВИШКІЛ У. С. С. II. курінь —
Etappenpost 445.
Ціна одного примірника в гарній оправі, 114 картин, формат 24. 32 ст. 60 корон.
511 3—5 Комітет.

Памятка з Берестя!
фотографічні знимки з підписами делеґатів на мировім договорі в Берестю можна купити в обох українських книгарнях по 3 кор.

НОВА КНИЖКА:
„Техніка у світовій війні“.

Популярний опис ріжних воєнних знарядів сухопутніх та морських. Написав Юрій Левицький.

Богато світлин і рисунків.

В книжці говорить ся між иншими про динаміт, екразит, пушки, гавбиці, моздірі, кріси, панцирні потяги, кораблї, кружляки, цріднови, підводний човен, бездротний телеґраф, турбіни, мотори, торпеди.

Ціна К 2·60., на порто звичайне треба 10 сот. на поручене 40 сот. Висилає лиш за готівку наперед присланy: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10.

ПОЗІР! ВАЖНЕ!

Хто хоче без учителя навчити ся по німецьки, нехай замовить собі сейчас українсько-німецький
— САМОУЧОК —
(зі словарцем)
укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене видане). Ціна К 3. з почтовою оплатою К 3·50.— Висилка лише за готівку. Замовленя і гроші прошу присилати на адресу: А. Окпиш. Львів ул. Кадецька ч. 4.

УВАГА: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне і для учителів удїляючих початків німецької мови як також учеників і приготовляючих ся до вступних іспитів.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·— „	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:
Стрічка дробнальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова грубим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Гольдмана, Львів Сикстуська 19.